

Sightseeing en finten vangen gaan hand in hand.

Zoekt en gij zult finten

De Alosa fallax is een zeevis die door sportvissers niet vaak gericht achter de broek wordt gezeten. Deze zilverkleurige zomergast heeft, anders dan zijn vette neef de haring, geen culinaire waarde en reikt ook niet echt tot lengtes die tot de verbeelding spreken met dat geschatte maximum van 55 cm. Maar met licht materiaal belaagd, wordt het een ander verhaal...

Jagende finten zie je niet snel over het hoofd. Ze verraden zich net als jagende makrelen, die nog een tikkeltje doldriester te werk gaan, door kolken en gespetter op stekken als die rond de Nieuwe Waterweg, het havengebied van IJmuiden, de Oosterscheldewerken,

de pieren, Afsluitdijk en zeeweringen, waar ze in de oppervlaktestroming jagen op visbroed, insecten of kreeftachtige diertjes, maar toch vooral die kleine visjes. De fint is een typische bewoner van de zogenoemde estuariua, dat wil zeggen de kustgebieden waar het zoute

zeewater en het zoete binnenwater elkaar ontmoeten.

Een leuke vissoort derhalve voor ons roofvisclubje dat geregeld een visdag organiseert en vandaag de fint als dagthema heeft uitgekozen. Zo'n uitstapje levert doorgaans 15 tot 20 aanmeldingen op wanneer dit de roofvis in het zoete water van de provincie Utrecht of elders in het land betreft, maar naast de snoek, roofblei, baars en snoekbaars willen we ook eens de horizon verleggen. Fint dus. Maar waar te beginnen?

gebied heen kunt. Hier maak je de meeste kans de vis tegen te komen en kun je ze bovendien het dichtst benaderen. Hoe meer informatie we over de fint opzoeken, des te leuker het ons lijkt; leve de voorpret. Met vijf aanmeldingen wordt het bovendien een overzichtelijk groepje. De keuze is gemaakt en de dag bepaald. Omdat de wind noordelijk staat op de gekozen datum, kiezen we voor de noordoever van de Waterweg, niet ver van de stormvloedkering. De noordoever is meteen het diepste deel. We moeten even aankijken hoe dat uitpakt. We hebben plan B, de zuidoever, achter de hand.

De hengels worden opgetuigd. Er worden lepels aangehaakt, werp-pilkertjes suizen naar de zichtbare stroomnaden en ook de bombetta met een snippertje zalm wordt op

pad gestuurd. We zien hier en daar een kring en een kolk wat verder uit de kant. Voor onze voeten wemelt het van de jonge vis. Spul van 4 tot 6 cm. Eén ding is zeker: we staan geweldig lekker uit de wind. Toch vlot het hier niet zo aan de diepe oever, zelfs niet bij afgaand water. Het waterpeil staat ook redelijk laag, want de rivieren hebben de voorafgaande weken weinig te spuien gehad. De stroomnaden blijven iets te ver van ons vandaan en dat lijkt gezien de zichtbare activiteit van de vis cruciaal. De ban wordt weliswaar gebroken met twee fintjes, maar we wachten niet langer op het ongewisse en verkassen naar de ondiepere zuidoever.

VUURTORENTJE

Op de Rozenburgse landtong aan de zuidoever valt de ruimere keuze aan stekken meteen op. Hier kun je kiezen uit diverse kribben, basaltdijken of dammen rond de stormvloedkering of verder richting zee aan het eind van de landtong bij de heuvel en het bekende 'Muizengaatje' op de splitsing naar het Calandkanaal. Vanuit de auto kun je al zien of er

Bart met een van de eerste finten.

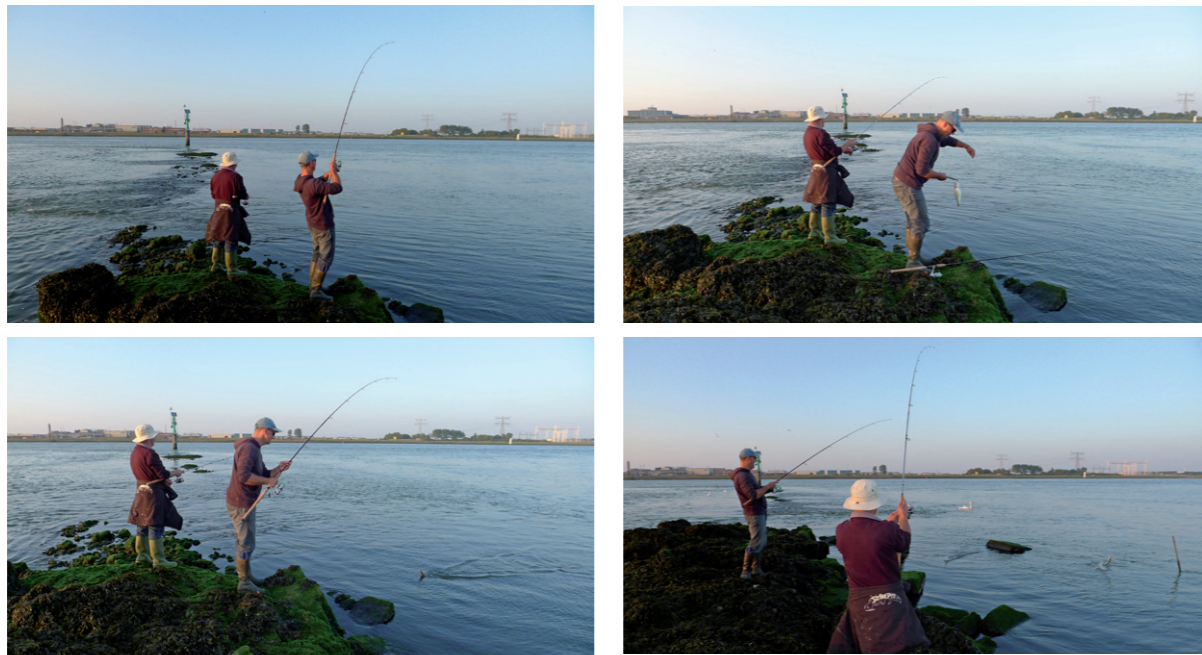
VERSPREIDING

De fint wordt aangetroffen langs de Atlantische kusten vanaf Gibraltar tot aan Engeland en Ierland, de Noordzee en een deel van de Oostzee. In ons land arriveren de eerste finten in de regel zo rond begin mei. Ze zijn dan meteen paairijp en zoeken in de riviermondingen paairijgronden met zand- en grindbanken op, waar het getij overheen gaat. Je kunt de kustminnende finten niet echt op volle zee aantreffen, maar soms wel een klein eindje rivieropwaarts.

Na wat zoekwerk kom je er dan al gauw achter dat je nauwelijks om de Nieuwe Waterweg in het Europort-

Match the hatch!

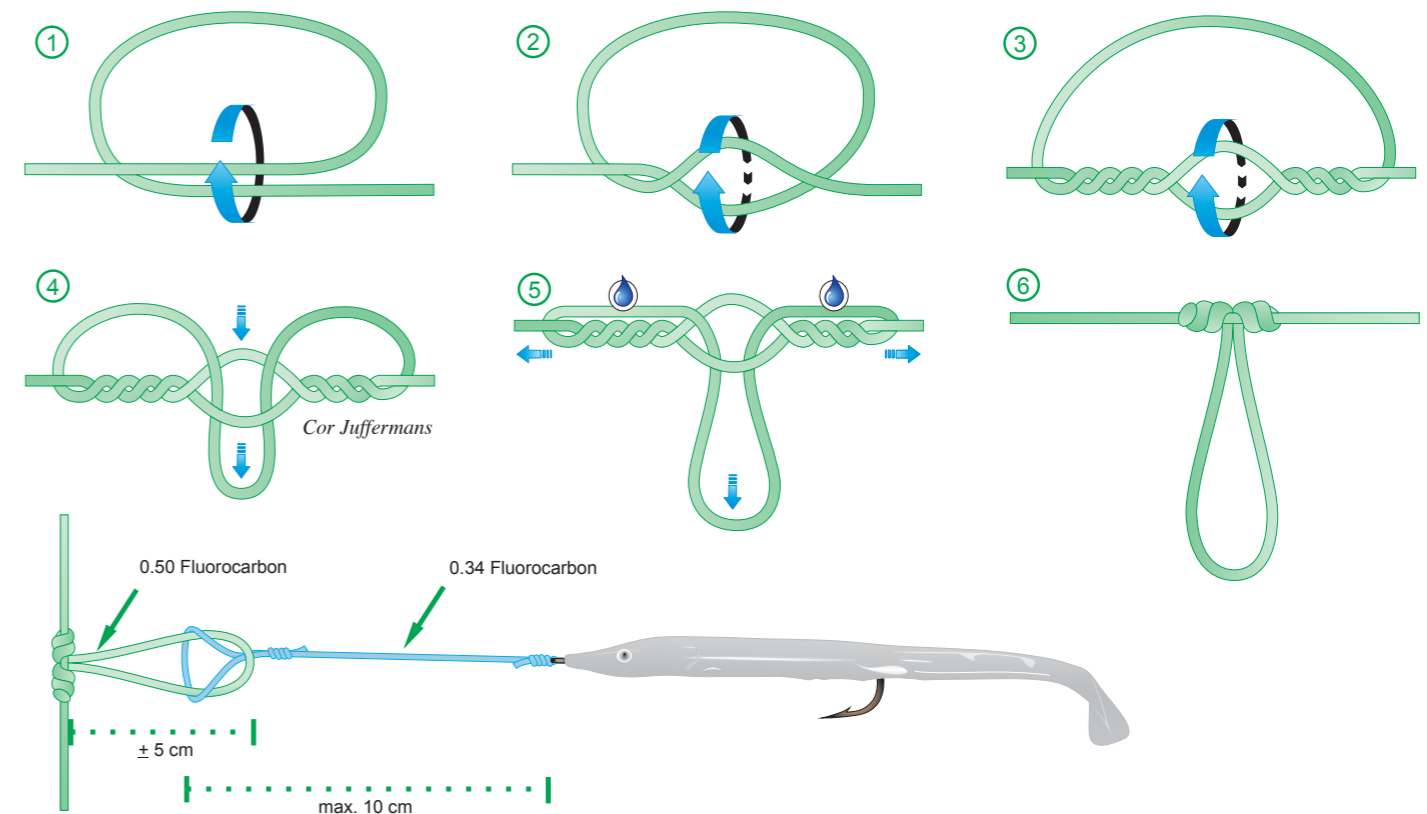

Leon en Nico staan opvallend vaak tegelijk fint te drillen, al blijkt de 'fint' op de laatste foto tot vermaak van allen een plastic zak te zijn.

finten zitten en zo kun je de stekkeuze bepalen. Het is er ondieper in de kribvakken en de stroomnaden lopen dankzij de kribben dichterbij

zodat die beter te bereiken zijn. Zo te zien staan er al wat mensen met hengels te gooien. Of ze de fint op het oog hebben, is echter niet te

zien. Wel zijn er zeebaarsvissers bij en 'strandvissers' met de bekende 420 cm lange hengels, zagers, pie-ren, ankerlood en hengelsteunen.

DE AFHOUDER WINT

Of was het gezegde nu juist 'de aanhouder wint'? Hoe dan ook: deze afhouderknoop is ideaal voor de fintenjacht en andere zomerse roofvisjes op zoet en zout. Aan het einde van de 50/00 onderlijn komt een pilker als werpgewicht en 40 cm daarboven maken we de afgebeelde knoop, waardoor een zijwaartse lusverbinding ontstaat. De diameter van deze onderlijn moet niet te klein zijn, anders mist deze de stijfheid om 'af te houden'. Zo'n 50/00 is prima. Neem voor je bijvangertje (vlieg, deltavisje, tubefly) een dunnere diameter van pakweg 35/00. Zo krijgt je meer actie in je bijvangertje, die je kunt aanpassen aan de grootte van de aasvisjes.

We gaan eerst maar eens bij het vuurtorentje proberen. Het afgaande water tekent de neringen en stroomnaden en verradt de keien en obstakels daaronder, waar we af en toe wat materiaal aan verliezen. Maar het duurt gelukkig niet lang of de finten melden zich. Hoe lager het water komt, des te beter tekent zich af wat eronder aan stenen en drempels liggen. Iets verderop komen de eerste kribben droog te vallen. Na een tijdje gooien met vijf man, merk je al snel welke montages en aanbiedingen de meeste fint vangen. Ook zie je op welke plekken in de stroming de meeste aanbeten komen. Door scherp op deze zaken

te letten en je materiaal, techniek en stekkeuze aan te passen, kun je zeer efficiënt te werk gaan. Zo wordt ons duidelijk dat je ver in de stroming moet kunnen gooien, dus zijn pilkers van 20 tot 40 gram wel nodig. In de snelle stroming vang je meer aan de pilker dan aan de bijvanger. Wanneer de stroming weg is, wordt het andersom. De aanbeten komen nu wel geleidelijk, zowel aan de pilkers als aan de zijlijntjes, waaraan via de afhouderknoop (zie tekening) streamers, deltavisjes, witte veren of andere glimmende zaken van makreelpaternosters aanhangen. Hoe lager het water komt, des te meer vallen de aanbeten echter weg

op deze stekken wordt het weer tijd om wat anders te zoeken. Nico en Leon kiezen voor de volgende krib westwaarts, terwijl de andere drie het stuk tot aan het einde van de landtong eens willen bekijken en bevissen. Hier is het wel wat drukker. Het zijn voornamelijk toeristen, die met de imposante cruiseschepen en Stenau veerboten op de achtergrond hun familie op de gevoelige plaat zetten en weinig oog hebben voor de vis. Wat het vissen betreft is de oever nogal bepalend. Waar het op de schuine dijken al moeilijk manoeuvreren is, wordt het zelfs gevaarlijk op plaatsen waar de stenen groen worden van de algen en het zeewier. Je kunt hier een lelijke smak maken in alle gradaties; van gebroken hengels tot aan gebroken armen en hersenschuddingen toe, terwijl een enkeling hier zelfs voor de laatste keer op fint heeft gevist en richting Petrus is vertrokken. Dat risico moet je goed inschatten, want het blijft verleidelijk als je de kringen en kolken vlakbij de oever ziet, en het wordt zelfs héél verleidelijk wanneer grote zeebaarzen enorme

WINTER AAN ZEE

Het zal niet de eerste keer zijn, dat je je 's zomers verkijkt op de temperatuur en de weersomstandigheden aan zee. In het binnenland schijnt de zon en tussen het Vinex-gesteente van de stad is geen zuchtje wind te bekennen. Je gaat dus met je spinhengel naar zee in korte broek en T-shirt. Daar aangekomen is de temperatuur 5 tot 10 graden kouder en de windkracht ongeveer 5 Beaufort harder. Brrrr - koud! Vergis je nooit in het weer aan zee en neem genoeg (regen) kleding mee voor een comfortabele visdag.

Na een telefoontje met Nico wordt het duidelijk dat we de slag gemist hebben, want die twee achterblijvers staan nu eindelijk lekker fint te vangen op de droogvallende krib. Tijd om weer eens terug te rijden...

kolken slaan en hun majestueuze gestekelde rugvin uitdagend boven het water uit laten steken, en dat alles onder handbereik. Deze kanjers zijn echter niet gek. Ze lachen om het meeste kunstas dat voorbijkomt. Wat dat betreft trappen ze waarschijnlijk eerder in een zager die je onder een dobber aanbiedt. Maar pas dus op voor uitglijders...

Hoewel de vangsten uiteindelijk toch wat tegenvallen, is het genieten met volle teugen van het uitzicht, de boten en de dagjesmensen. Maar daar kwamen we eigenlijk niet voor.

Making good time...

WIT DELTAVISJE

Er is gelukkig plaats voor vijf op de krib en ook al is het soms rouleren op de beste plekjes van de krib, ieder clublid komt aan bod om een fint te vangen. De stroming spoelt het water halverwege de krib door een ondiepte heen, en gaat soms naar links en soms naar rechts. Een hotspot voor de vis die hier in nood verkerend voedsel vindt.

We zijn alert op de grote schepen die passeren en flinke golven over de kribben kunnen stuwten, maar het lijkt ditmaal gelukkig mee te vallen. Het zijn zelfs de kleinere bootjes met diepgang ditmaal die de grootste waterverplaatsing maken. Ook hier is veiligheid je eerste zorg. Onder-schat die golven nooit en als je twijfelt, loop dan maar gerust naar de oever, want je zult niet de eerste of de laatste zijn die van de krib gespoeld wordt.

De langere hengels met pilkers

Double strike!

De combinatie pilker met deltavisje blijkt de juiste.

komen hier wel goed van pas om de stroomnaad te kunnen bereiken, waar zich de meeste fint ophoudt bij de kop van de krib, alwaar zich een geul richting oever heeft gevormd.

Leon smijt 18 en 22 grams pilkers met deltavisje een flink eind weg dankzij een perfecte 3,10 meter lange Daiwa Seahunter X Seat-rout, maar Nico doet niet veel voor hem onder met een oude Stradic 270 spinhengel, waar hij gewoon een 15-grams wartelloodje en een simpel dun streamertje aan fluorocarbon heeft aangeknoopt. Dit lijken de beste aanbiedingen, want wat we ook proberen met bombetta's en lepels, we vallen steeds terug op de kleinere zilveren of zilverblauwe pilkers (SPRO Zocker of andere met veertjes aan de dreg!) en witte deltavisjes zo'n 40 cm daarboven aan de afhoudersknoop. De bombetta's komen te snel bovendrijven en de lepels waren te groot of liepen vast in de stenen. De meeste vissen blijken niet strak tegen de waterspiegel te zwemmen, maar juist een meter of twee daaronder. Een langere hengel (>270) met een bereik van rond de 20-50 gram lijkt voor deze visserij in het voordeel, ook al omdat je veel stenen moet kunnen ontwijken door de hengel te heffen. Met dit lichte materiaal is het leuk finten vangen. Hoewel niet alle

Mooi plaatje, maar niet de juiste keuze vandaag, deze sbrulino.

aanbeten worden verzilverd - door de vreemde tarpon-achtige bekken van de vissen blijkt het goed zetten van de haak nog niet zo eenvoudig - blijven er genoeg hangen. En wat een mooie vissen zijn het toch. Zilver, met een afgeplat lichaam en achter de kieuw een kenmerkende donkere 'Petrusvlek', soms gevolgd door nog enkele kleinere vlekken. Een vis ook met een scherpe kiel tussen borst en buik waar je gerust een snee in je hand aan overhoudt als je niet oppast. En bovendien een vis die zeer kwetsbaar is met zijn kleine schubben en snel teruggezet moet worden om te overleven. Als de dag ten einde is, en we kunnen terugkijken op tientallen gevangen finten, zien we bij het lage tij op de stekken waar we eerder stonden, wat hier allemaal op

de bodem ligt aan rotsen, stenen en drempels. Dan zie je pas goed waar je eerder je kunstas aan verspeelde. Een goede les voor de volgende keer. Want die volgende keer komt zeker weer!

Leon met de grootste fint van de dag.

Kwetsbaar en niet te vreten, maar wat een beauty!

Berend Masselink

